

KERGIMAS

Kalės kergia ne dažniau kaip kartą per metus. Jeigu kergtumėte per kiekvieną rują, kalės organizmas nespėtų atsigausti ir šuniukai gimtų silpnesni. Patinus kergia ne dažniau kaip keturis kartus per mėnesį. Po 6-8 metų šunų nekergia. Napatariama kergti kalės anksčiau trečios rujos.

Kergti kalę galima tik per optimaliausią rujos periodą, kitaip galite padaryti gyvūnui psichologinę ir fizinę traumą. Šis periodas kiekvienai kalei yra individualus. Vidutiniškai tai būna 10-14 rujos diena.

Kergti geriau pažįstamoje patinui vietoje, geriausiai patalpoje. Reikia stengtis, kad būtų kuo mažiau pašalinių dirgiklių – garsų, judėjimo, žmonių. Pakanka gyvūnų savininkų ir kergimo instruktoriaus. Prieš kergimą šunys nešeriami.

Kergimo patalpoje grindys neturi būti slidžios. Pirma paleidžiama kalė, po to patinas. Kalei rekomenduojama uždėti antsnukį, kad ji neįkastų patinui.

Nuo patino patyrimo priklauso, ar bus reikalinga kergimo instruktoriaus pagalba. Kai kurių veislių šunys (buldogai, basetai) be pagalbos nesusikergia.

Pakartotinis, kontrolinis, kergimas atliekamas po 48 valandų. Šis pakartojimas būtinas, nes pirmas kergimas gali nesutapti su kiaušidės subrendimu ir apvaisinimas neįvyks. Antras kergimas padidina tikimybę. Dėl to, kad kiaušidės subręsta ne vienu metu, galimas kalės apvaisinimas keliais patiniais. Tuomet vadoje bus skirtingų tėvų šuniukai. To pavyzdys laukinių kalių vados margumas. Po planuoto kergimo reikia saugoti kalę nuo kitų patinų iki rujos pabaigos.